# אוהב ישראל — פרשת פרה



ענין קריאת פ' פרה הוא ע"ד ונשלמה פרים שפתינו. כי בזמן שבהמ"ק היה קיים היה לנו אפר פרה לטהר אותנו. ועתה בעוה"ר שאין לנו אפר פרה אנו מטהרין א"ע בהתורה. וענין הפרה הוא כי אותיות מנצפ"ך שהם חמשה הם נגד ה' מוצאות הפה. שמצמצמין את הקול להיות נשמע במוצא המבטא. וכל צמצום הוא מבחי' דין וגבורה והם נגד ה' שערי בינה הכוללים. וכ"א כלול מיו"ד. והם נו"ן ש"ב. ויש נו"ן ש"ב פנימים ויש ג"כ נו"ן ש"ב תתאין. לכן אותיות מנצפ"ך הם כפולים. מספרם עולה. ר"פ. מנין פ"ר דינין. ואנו מייחדין אותו עם ה' אלפי"ן. מה' שמות אהי"ה. ואז נעשה מפ"ר פר"ה. וזהו ענין פרה שהי' מטהר את הטמאים. וזהו תקע בשופר גדול. היינו אותיות מנצפ"ך הכפולים שהם עולים ב' פעמים מנין פ"ר. וכשמייחדין אותן עם ה' אלפי"ן כנ"ל. אז עולים יחד ב"פ מנין פר"ה. שהוא מספרם תק"ע. וזהו אדנ"י הוא הדיבור שפתי הוא לשון שער. היינו שיפתחו לנו השערים של ה' מוצאות הפה. ופי יגיד. לשון נגיד ונפיק. תהלתך שבמחשבה:

ובוא וראה כמה גודל העון מי שפוגם ח"ו באחד מה' מוצאות הפה. כי בומ"ף אותיות מוצא השפתיים הם עולים קכ"ח גימ' המילוי של ד' שמות. ע"ב. ס"ג. מ"ה. ב"ן. היינו שהם מילוי וחיות של ד' עולמות אבי"ע. ומי שפוגם ח"ו במוצא שפתיו כמו שפוגם בכל העולמות. ומכש"כ כשפוגם ח"ו באותיות זסשר"ץ שהם ממוצא השינים. או באותיות דטלנ"ת שהם ממוצא הלשון. או באותיות גיכ"ק שהם ממוצא החיך. ומכש"כ באותיות אחה"ע. שהם ממוצא הגרון. וכש"כ מי שפוגם ברוחא דחי' הנושב מהלב. או מי שפוגם ח"ו ברוה"ק. כי הכל מורה על דברים רוחנים עליונים קדושים ונעלמים מאוד. והבן זה היטב:

ויקחו אליך פרה אדומה תמימה וגו'. במדרש תנחומא א"ר יוסי בר חנינא רמז לו שכל הפרו' בטילות. ושלך לעד קיימת. ר' אחא בשם ר"י בר' חנינא אמר בשעה שעלה משה למרום שמע קולו של הקב"ה יושב ועוסק בפ' פרה אדומה. ואומר הלכה בשם אומרה. רבי אליעזר בני אומר פרה בת שתים. אמר משה לפניו רבש"ע עליונים ותחתונים שלך ואתה אומר הלכה משמו שלב"ו. א"ל הקב"ה צדיק א' עתיד לעמוד בעולמי ועתיד לפתוח בפ' פרה תחלה. רא"א פרה בת שתים ועגלה בת שנתה א"ל רבש"ע יה"ר שיהיה זה מחלצי. א"ל חייך שהוא מחלציך. הה"ד ושם האחד אליעזר. אחד המיוחד. עכ"ל המדרש. והמדרש הזה ודאי אומר בעצמו דרשוני וחיו. כי הוא כולו פלאי ומקושי ההבנה. ואין מהצורך להאריך בהדקדוקים כי יובנו מעצמם לכל בר דיעה:

אכן בהעיר לב ושום שכל אחר אשר חנן אל דעות ה'. י"ל דהנה כבר מבואר אצלינו כמה פעמים כשעלה ברצון הבורא בהוב"ש הנכבד והנורא האחדות הפשוט. להאציל ולברוא את העולמו' כדי שיכירו וידעו כל העולמות והברואים את רב טובו וחסדו הגדול. וראה והביט והבין שלא יוכלו לקבל האור בהירות צח ומצוחצח רב חסד העליון שהוא בבחי' א"ס וא"ת. והם כולם נגדו ית'. בעלי גבול ותכלית. לזה כביכול הוה מזעיר גרמי' וצמצם א"ע כביכול בצמצומים רבים כדי שיוכלו העולמות להיות בבחי' כלים לקבל את החסד העליון הק'. כאו"א לפי מדריגתו וקדושתו. ולפי הנשער והנערך והנקצב אצלו לפי כח בחינתו ומדריגתו. והצמצום הק' הראשון נק' בשם ר' יוסי בר' חנינא. כי יוס"י הוא מספר אלהי"ם. בסוד אלהים קדושים שהוא סוד הצמצום כנודע מספה"ק. והוא דבוק בעולם החנון אשר שם רב חסד וחנינה. ולזה נק' עולם זה בשם יוסי בר חנינא. ושורש נשמתו של ר' יוסי בר חנינא. הי' מזה העולם הק' ולכן ע"י נאמרו אלו הדברים הק'. וכאשר יתבאר. ולכן נק' בשם הק' הזה. וסוד זה העולם הוא בבחי' עלמא סתימאה. דלית מחשבה תפיסא ביה כלל. ומשם נמשך הארה לעולם הבינה ע"י התגלפות הכ"ב אתוון דאורייתא ועלמא דבינה משם דינין מתערין אכן במקורן ושורשן הם ממותקים. ושם בעולם הבינה הם אותיות מנצפ"ך הפשוטים שהם ה' שערים כוללים וכ"א כלול מעשר. ואז נעשים חמשים ש"ב ובינה לבא ובה הלב מבין. בסוד ל"ב אלהי"ם הכתובים במעב"ר. ומשם הבל יוצא ע"י שית עזקין דקנה אל הה' מוצאות הפה. שהם ג"כ. ה' שערים כוללים. ע"י אותיות התורה שהם אחה"ע ובומ"ף גיכ"ק דטלנ"ת זסשר"ץ ושם הוא בסוד ה' אותיות מנצפ"ך הכפולים והם מספר פ"ר שהם פ"ר דינין. וצריך להעלותן ולהמתיקן בשורשם בה' אותיות מנצפ"ך הפשוטים וזהו סוד פר"ה. פ"ר נמתק בה' עילאה עולם הבינה סוד עלמא דתשובה עילאה. והוא סוד המתקת הדינין בשורשן. והיינו ע"י שער הנו"ן משערי הבינה. אשר לא נתגלה ולא אתיידע. והוא שורש השרשיי הדבוק בחכמה עילאה קדישא סוד היו"ד משם הוי"ה הק'. מקור חסד העליון. וזהו שרמזו חז"ל. פרה בת שתים. היינו להעלות ולהמתיק ה' אותיות מנצפ"ך הכפולים. בה' אותיות מנצפ"ך הפשוטים ולייחד ה' עילאה וה' תתאה. ובהתייחדם יחד נעשה בחי' יו"ד. סוד החכמה קדישא והבן כ"ז היטב:

עוד יש לרמז קצת באופן אחר. והכל הולך אל מקום אחד האחדות האמיתי. דהנה כתיב נעשה אדם בצלמנו. הוא בסוד שם הק'. מ"ה. שהוא שם הוי"ה במילוי אלפין היינו יו"ד ה"א וא"ו ה"א. שעולה מספר אד"ם דאיהו אורח אצילות הק' בבחי' קומה שלימה וכתיב לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו והוא סוד שם ב"ן הק' יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה. שהוא שם הוי"ה הק' במילוי ההי"ן שהאותיות השרשים הם שם הוי"ה הק' והם מבחי' דכר כביכול ואותיות המילוי הם ג"כ מנין שם הוי"ה הק'. והם כביכול בבחי' נוקבא שהם בבחי'

מקבל ומספרם שוה. וזהו סוד עזר כנגדו. ושרשי אותיות השם הק' הם רחמים וחסדים גדולים אורות זכים ובהירים. ואותיות המילוי שהם בסוד נוק' כביכול הם דינין. וצריך להעלותן ולייחדן ולקשרם באותיות השרשיים של השם הק' ועי"ז יומתקו הדינין בשורשן הרמה בקודש וזהו בחי' אֵלַי עזר. אֵלִי היינו אֵל שהוא חסד העליון והעזר מתייחד בו. וזהו שרמזו חז"ל. ר' אליעזר או' פרה בת שתים. פר"ה היינו המתקת הדינין בשורשם שהם בבחי' פר"ה וכנ"ל בת שתים. היינו לקשר אותיות המילוי באותיות השרשיים ומספרן שוה. וכנ"ל והבן זה היטב:

ועפ"י הדרך אשר נתבאר יש לבאר קצת כטיפה מן הים. ענין כוונת פרה אדומה אשר ציוה אותנו הבורא ית' ויתּ'. הנכבד והנורא ליקח פרה אדומה תמימה באדמימות. היינו לרמז על העוצם ותמצית הדינין ודוקא פר"ה וכנ"ל. ולשרפה ולעשות ממנה אפר. היינו שהוא רמז להמתיק הדינין בשורשן השרשיי המקוריי ולהמשיך עליהם האל"ף בסוד אל"ף חכמה אל"ף בינה וליקח מים חיי' אל כלי היינו מימי החסדי' עליוני' הזכי' כי כאשר נמתקו הדינין בשורשן הרמה בקודש. ע"ד המבואר. אזי רוח טהרה וקדושה עוברת ע"כ העולמות. ומהמקור העליון ההוא נמשך מים קדושים וטהורים לטהר ולקדש כל העולמות לבל יהיה בהם אחיזת החיצונים והדינין ר"ל כלל:

והנה עיקר העולמות הצריכים טהרה וקדושה למנוע מהם אחיזת החיצונים והדינין הם ז' ימי הבנין. שבע ספירות הק' אשר בהם זכות וחובה לפי מעשה בני האדם. וצריך לטהרם מאחיזת הדינין. ולזכך אותם ולצחצחם. ולייחדם ולקשרם בעלמין עילאין קדישין. בסוד הג"ר. ומתחלה צריך להמשיך קדושה וטהרה ממקורות העליונים לתלת אבהן קדישין בסוד חג"ת. ואח"כ אל הד' מדות נהי"ם. ולזה הסוד מרמז הזא"ת. ג'. וז'. וכשהזה מהאפר הניתן על מים אל כלי. וכנ"ל. הכהן שהוא איש חסד כנודע. על האיש הטמא שהטומאה נמשכת מאחיזת הדינין ר"ל. וכשמכוין הכהן ע"פ כוונה הנ"ל ברעותא דלבא בזה ודאי ניטהר הטמא מטומאתו ומשליטת החיצונים ומאחיזת הדינין שהיה עליו ר"ל. בכן יש לרמז קצת לדעתי. והבן זה היטב:

והנה נודע כי בהשתלשלות העולמות התחתונים שם יש אחיזה להיות היפך מחסד. והיפך מטהרה וכשר ח"ו. אכן להיות כי בכמוסיות וטמירו והעלם של אותן החיות והעולמות בודאי אלופו ש"ע שורה בהן. כי מלכותו בכל משלה. ולית אתר פנוי מיניה. ולזה כשיש צדיק בדור שמביט ומבין באותו העלם והטמירו אזי יכול לייחד ולקשר ולהמתיק כל הדיני' בשורשן באלופו ש"ע וכנ"ל. ומעלה אותן העולמות למקורן ולשורשן. ונודע מספה"ק כי כלל ועיקר של המתקת הדינין הוא ע"י סוד הדעת העליון הק'. שהוא בחי' משרע"ה. ולסוד זה היו צריכין ליתן ולערב באפרן של כל הפרות האדומות שעשו לאחר פטירתו מעט מאפר הפרה שעשה משרע"ה. להיות סוד הדעת העליון הק' מעורב בכל אפר פרה ופרה. שהוא הצריך לעיקר שרשיי המתקת הדיני' בשורשן הרמה בקודש. והבן זה:

ומעתה נבוא לבאר דברי המדרש הנ"ל. אחת לאחת. אר"י בר חנינא. היינו כמבואר שרומז על האי עלמא קדישא הנק' בבחי' ר' יוסי בר' חנינא. רמז לו שכל הפרות בטילות ושלו לעד קיימת. היינו כנ"ל שבכל הפרות העתידות להיעשות צריך להתערב מעט מאפרה של הפרה שעשה משרע"ה. לאשר הוא בבחי' סוד דעת עליון הק'. שהוא שורש ומקור של המתקת הדינין כנ"ל. וכמבואר מעצמו לכל מבין. כי כבר מבואר הכל על נכון. ר' אחא בשם ר' יוסי בר' חנינא או' בשעה שעלה משה למרום כו' אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע העליונים והתחתונים שלך ואתה אומר הלכה משמו של ב"ו. היינו ההלכה של פרה בת שתים שהוא המתקת הדינין וקישור ויחוד העולמות כנ"ל לזה הוקשה למשרע"ה. והלא כל העולמות עליונים ותחתונים שלך הם. ואנת הוא דקשיר לון ומייחד לון. ואתה בלבבך תבחר ותקרב הכל. ולמה לך לומר הלכה זו משמו של ב"ו. א"ל עתיד צדיק א' לעמוד בעולמי. היינו בכל דור ודור. כשיש עכ"פ צדיק א'. שיוכל לעמוד בעולמי. היינו להבין ולהשכיל בההעלם שלי בהשתלשלות העולמות הגם שישנו שם אחיזת ושליטת החיצונים והדינין ר"ל. עכ"ז זה הצדיק מביט ומבין לבחי' ההעלם והכמוסיות שבתוכם שגם שם שורה אלופו ש"ע. ומלכותו בכל משלה. ואז מעלה ומייחד ומקשר העולמות באלופו ש"ע. אשר הוא ממלא כל עלמין ולית אתר פנוי מיניה וכנ"ל. ועי"ז הוא ממתיק הדינין בשורשן בסוד שיאמר פרה בת שתים כמבואר לעיל. ועיקר שורש הדברים הוא כי הכל צריך להיות ע"י אתערותא דלתתא וע"י התלהבות ודביקות הצדיקים שהם בעולמות התחתונים ומחשבתם דבוק בעולמות עליונים. וע"י דיבורם הקודש בכ"ב אתוון דאורייתא. הן בלימוד תורה לשמה והן בתפלה בכוונה ורעותא דלבא. עי"ז הכח בידם להמתיק הדינין בשורשן. אמר לפניו רבש"ע יה"ר שיהיה זה מחלצי. כי משרע"ה שהוא סוד הדעת העליון הק. היה משתוקק מאוד שכל עליית העולמות התחתונים יהיו ע"י דוקא. א"ל חייך שהוא מחלציך. כי כן הוא האמת שכל עליית העולמות והמתקת הדינין הוא ע"י סוד הדעת העליון הק'. כי דעת הוא מלשון ייחוד וחיבור וקישור מלשון וידע האדם כו'. וכתיב ובדעת חדרים ימלאו. חד"ר נוטריקון. חס"ד. די"ן. רחמי"ם. והכל הוא ע"י הדעת בחי' משרע"ה הה"ד ושם האחד אליעזר. וכנ"ל האחד המיוחד כי הוא מיוחד ומייחד את הכל. וכיה"ר שיומתקו הדינין ע"י הדעת הק'. והבורא ב"ה וב"ש יופיע עלינו חסדו הגדול והק' בכל עת. ויקוים בנו ונשלמה פרים שפתינו. ע"י קריאת הפרשה פרה זו בכל שנה ושנה. ויערה עלינו רוח ממרום לקיים בנו מקרא שכתוב וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גילוליכם אטהר אתכם ע"י משיח צדקנו שיבוא בב"א. והמשכיל יבין כ"ז היטב: